سورة النّصر

110. സൂറത്തുന്നസ്ര്‍

മദീനഃയില്‍ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങള്‍ 3

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തില്‍.

إِذَا جَآءَ نَصۡرُ ٱللَّهِ وَٱلۡفَتۡحُ ﴿١﴾

﴾1﴿ അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായവും, വിജയവും വന്നാല്‍,-

وَرَأَيۡتَ ٱلنَّاسَ يَدۡخُلُونَ فِي دِينِ ٱللَّهِ أَفۡوَاجًا ﴿٢﴾

﴾2﴿ അല്ലാഹുവിന്റെ മതത്തില്‍ കൂട്ടംകൂട്ടമായി പ്രവേശിക്കുന്നതായി മനുഷ്യരെ നീ കാണുകയും (ചെയ്താല്‍),-

فَسَبِّحۡ بِحَمۡدِ رَبِّكَ وَٱسۡتَغۡفِرۡهُۚ إِنَّهُۥ كَانَ تَوَّابَۢا ﴿٣﴾

﴾3﴿ അപ്പോള്‍ നീ നിന്റെ റബ്ബിനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് 'തസ്ബീഹ്' [സതോത്രകീര്‍ത്തനം] ചെയ്തുകൊള്ളുക; അവനോട് പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുക. നിശ്ചയമായും അവന്‍ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവനാകുന്നു.

﴾1﴿ إِذَا جَاءَ വന്നാല്‍, വരുമ്പോള്‍ نَصْرُ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായം وَالْفَتْحُ വിജയവും, തുറവിയും ﴾2﴿ وَرَأَيْتَ നീ കാണുകയും (ചെയ്താല്‍) النَّاسَ മനുഷ്യരെ يَدْخُلُونَ അവര്‍ പ്രവേശിക്കുന്നതായി فِي دِينِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മതത്തില്‍ أَفْوَاجًا കൂട്ടങ്ങളായി, കൂട്ടംകൂട്ടമായി ﴾3﴿ فَسَبِّحْ അപ്പോള്‍ (എന്നാല്‍) നീ തസ്ബീഹ് നടത്തിക്കൊള്ളുക بِحَمْدِ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട്, സ്തുതിയോടെ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിനെ, റബ്ബിന്റെ وَاسْتَغْفِرْهُ അവനോട് പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുക إِنَّهُ كَانَ നിശ്ചയമായും അവന്‍ ആകുന്നു

(ആണ്) تَوَّابًا പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവന്‍

നബി തിരുമേനിﷺയുടെ വിയോഗത്തിന് അല്‍പം മുമ്പായി അവതരിച്ച ഒരു സൂറത്താണിത്. അവര്‍ണനീയമായ ത്യാഗങ്ങളും ഞെരുക്കങ്ങളും സഹിച്ചുകൊണ്ട് ഏതാണ്ട് ഇരുപത്തിമൂന്ന് കൊല്ലക്കാലം നടത്തിവന്ന അവിശ്രമ പരിശ്രമങ്ങള്‍ക്ക് പൂര്‍ണവിജയം സിദ്ധിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് അവിടുത്തെ കണ്ണിന് കുളിര്‍മയും, മനസ്സിന് സംതൃപ്തിയും കൈവന്നിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു അവന്റെ ദീനിനെ– ഇസ്‌ലാംമതത്തെ– സഹായിച്ചു. അവന്റെ നബിയെയും സഹായിച്ചു. ആ സത്യമതത്തിനെതിരില്‍ എന്തെന്നില്ലാതെ കോലാഹലം നടത്തി കുപ്രസിദ്ധി നേടിയ വിരുദ്ധ ശക്തികളെല്ലാം മലപോലെവന്നു മഞ്ഞുപോലെ നീങ്ങിപ്പോയി. വിഗ്രഹാദി വിവിധ ദൈവങ്ങളുടെ കൂത്തരംഗായിരുന്ന അറേബ്യാഉപഭൂഖണ്ഡത്തില്‍നിന്ന് ഇസ്‌ലാമിന്റെ ശത്രുക്കളാകുന്ന ശിര്‍ക്കിന്റെ അനുയായികളും, അവരുടെ ദൈവങ്ങളും നിഷ്കാസനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. അല്ലാഹുവിന്റെ മതമാകുന്ന ഇസ്‌ലാമിന്റെ പതാക എല്ലായിടത്തും ഉയര്‍ന്നു. അറേബ്യ മുഴുവനും സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെയും മനുഷ്യത്വത്തിന്റെയും നാടായി മാറി. അയല്‍പക്കങ്ങളില്‍ നിലവിലുള്ള കുഫ്റിന്റെ സാമ്രാജ്യങ്ങളിലെ മഹാരഥന്മാര്‍ തങ്ങളുടെ ഭാവിയെ ഉല്‍കണ്ഠയോടെ ഉറ്റുനോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. 'മക്കാവിജയ'മാകുന്ന 'വിജയങ്ങളുടെ വിജയം' കഴിഞ്ഞതോടെ ഇസ്‌ലാമിനെ ആശ്ലേഷിക്കുവാനായി നാനാപ്രദേശങ്ങളില്‍നിന്നും ആള്‍ക്കൂട്ടങ്ങള്‍ തുടരെത്തുടരെ മദീനഃയിലേക്ക് പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പുറംനാടുകളില്‍ ഇസ്‌ലാമിന്റെ സന്ദേശവും വിജ്ഞാനവും പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും, അതിന്റെ പതാക പറപ്പിക്കുവാനും നബി തിരുമേനിﷺയുടെ ശിക്ഷണം ലഭിച്ച പ്രഗത്ഭരായ ശിഷ്യഗണങ്ങള്‍ അവിടുത്തെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യാന്‍ സജ്ജമായിരിക്കുന്നുമുണ്ട്.

ചുരുക്കത്തില്‍, നബി തിരുമേനിﷺയുടെ ദൗത്യലക്ഷ്യം പൂര്‍ത്തിയായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കയാണ്. അഥവാ ഇഹത്തില്‍വെച്ച് അവിടുത്തേക്ക് സിദ്ധിക്കേണ്ടുന്ന സഹായവാഗ്ദാനങ്ങള്‍ കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞു. ഇസ്‌ലാമിന് വിജയവും സിദ്ധിച്ചു; ജനങ്ങള്‍ കൂട്ടംകൂട്ടമായി വന്നു ഇസ്‌ലാമില്‍ പ്രവേശിക്കുന്നത് അവിടുത്തേക്ക് കണ്ടാനന്ദിക്കുമാറാകുകയും ചെയ്തു. എനി, അവിടുത്തേക്ക്‌വേണ്ടി അല്ലാഹു തന്റെ അടുക്കല്‍ ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളതും, എല്ലാറ്റിനെക്കാളും ഉപരിയായതുമായ അനുഗ്രഹങ്ങള്‍ നല്‍കുവാനിരിക്കുന്നു. അതിനായി, അല്ലാഹു അവന്റെ തിരുദൂതരെ അവന്റെ പരിശുദ്ധ സന്നിധിയിലേക്ക് സ്വാഗതം ചെയ്യുകയാണ്. ഈ സൂറത്ത് മുഖേന. അഥവാ, ആ യാത്രക്ക് ഒരുങ്ങിക്കൊള്ളുവാനുള്ള സൂചനയാണ് ഇതിലുള്ളത്. യാത്രക്ക്മുമ്പായി, ഇതേവരെ ലഭിച്ച വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങള്‍ക്കും നേട്ടങ്ങള്‍ക്കും നന്ദിയായി അവ ന് സ്തുതികീര്‍ത്തനവും, സ്തോത്രകീര്‍ത്തനവും, ചെയ്യണമെന്നും, വല്ല വിധേനയും വന്നുവശായേക്കാനിടയുള്ള അബദ്ധങ്ങളും വീഴ്ചകളും മാപ്പുചെയ്തുകിട്ടുവാന്‍വേണ്ടി അവനോട് പാപമോചനം തേടണമെന്നും ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അഥവാ –സൂറത്തുല്‍ ഇന്‍ശിറാഹി (الانشراح)ന്റെ അവസാനത്തില്‍ കണ്ടതുപോലെ– ഞെരുക്കവും ഭാരവും നീങ്ങി എളുപ്പവും സൗകര്യവും ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞ സ്ഥിതിക്ക് എനി, അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യവും പ്രീതിയും കൂടുതല്‍ ലഭിക്കുവാന്‍ ശ്രമിക്കുകയും, അതിന് വേണ്ടത് പ്രവര്‍ത്തിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളണമെന്ന് താല്‍പര്യം.

പ്രവാചകന്‍മാര്‍ പാപങ്ങളില്‍നിന്ന് സുരക്ഷിതരായിരിക്കുമെന്നിരിക്കെ, പാപമോചനം തേടുവാന്‍ നബിﷺയോട് കല്‍പിച്ചത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് വല്ലവരും സംശയിച്ചേക്കാം. നബിമാരുടെ പാപങ്ങള്‍കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷയെപ്പറ്റി സൂ: ഫത്ഹ്: 2 ന്റെയും

സൂ:മുഹമ്മദ്: 19 ന്റെയും, സൂ: സ്വാദ് 34 – 38 ന്റെയും വ്യാഖ്യാനങ്ങളില്‍ നാം വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കൂടുതല്‍ വിവരം അവിടങ്ങളില്‍ നോക്കുക. നബിമാരുടെ ഉന്നത പദവി വെച്ചുനോക്കുമ്പോള്‍, അവരുടെ പക്കല്‍ വന്നേക്കാവുന്ന കേവലം നിസ്സാരമായ വീഴ്ച കളും അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പാപങ്ങളായി ഗണിക്കപ്പെട്ടേക്കും. എന്നല്ലാതെ, കുറ്റകരമോ നിഷിദ്ധമോ ആയ തെറ്റുകുറ്റങ്ങള്‍ അവര്‍ ചെയ്യുമെന്ന് ഇതിനര്‍ത്ഥമില്ല. കൂടാതെ, നബിമാര്‍ ജീവിച്ചിരിപ്പുള്ളപ്പോള്‍ തങ്ങളുടെ സമുദായമദ്ധ്യേ നടമാടുന്ന പാക പ്പിഴവുകളില്‍ ഒരു ബാദ്ധ്യത അവര്‍ക്കും ഉണ്ടായിരിക്കാവുന്നതുമാണ്. അതോടുകൂടി, നബി തിരുമേനി ﷺ അവിടുത്തെ സമുദായത്തിന്റെ പാപമോചനത്തിനുവേണ്ടി പ്രാര്‍ത്ഥി ക്കുവാന്‍ കല്‍പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. (സൂ: മുഹമ്മദ്: 9) ഇങ്ങനെ പല നിലക്കും ആയി രിക്കാം നബി ﷺ യോട് പാപമോചനം തേടുവാന്‍ കല്‍പിച്ചത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതാ യാലും, നബി തിരുമേനി ﷺ പോലും അല്ലാഹുവിനോട് പാപമോചനം തേടുവാന്‍ കല്പി ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോള്‍– തിരുമേനിയാകട്ടെ, അത് അവിടുത്തെ നിത്യപതിവാക്കി നമുക്ക് മാതൃക കാണിച്ചുതന്നിട്ടുമുണ്ട്– നാമെല്ലാവരും അതിന് കൂടുതല്‍ കടമപ്പെട്ടവരാണെന്ന് വ്യക്തം. ആ നിലക്ക് ഈ കല്‍പന നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കൂടുതല്‍ ശക്തമായ ഒരു ഉപദേശപാഠം കൂടിയാണ്.

ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരി (റ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീഥിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാണ്: 'ബദ്ര്‍ യുദ്ധത്തില്‍ പങ്കെടുത്തിരുന്ന വൃദ്ധന്‍മാരോടൊപ്പം എന്നെയും ഉമര്‍ (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ സദസ്സില്‍ പ്രവേശിപ്പിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. അതി നെപ്പറ്റി ചിലരുടെ മനസ്സില്‍ വെറുപ്പ് തോന്നിയിരിക്കണം. അവര്‍ പറഞ്ഞു: 'എന്താണ് (ഈ ചെറുപ്രായക്കാരനായ) ഇവനെ ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തില്‍ ചേര്‍ക്കുവാന്‍? ഞങ്ങള്‍ക്ക് ഇവനെപ്പോലെയുള്ള മക്കളും കൂടിയുണ്ടല്ലോ.' അപ്പോള്‍, ഉമര്‍ (റ) പറഞ്ഞു: 'ഇയാള്‍ നിങ്ങള്‍ക്കറിയാവുന്ന ആളാണല്ലോ' ***(*)*** അങ്ങനെ, ഒരു ദിവസം ഉമര്‍ (റ) അവരെയെല്ലാം വിളിച്ചുവരുത്തി. കൂട്ടത്തില്‍ എന്നെയും ചേര്‍ത്തു. അന്ന് എന്നെ അവരുടെ കൂട്ടത്തില്‍ ക്ഷണിച്ചത് അവര്‍ക്ക് എന്നെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുവാനായിരുന്നുവെന്നാണ് ഞാന്‍ വിചാരിക്കുന്നത്. എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു: إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ (അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായവും വിജയവും വന്നാല്‍...) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങള്‍ എന്ത് പറയുന്നു? അവരില്‍ ചിലര്‍ പറഞ്ഞു: നമുക്ക് സഹായം ലഭിക്കുകയും, വിജയം സിദ്ധി ക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോള്‍ നാം അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിക്കുകയും, അവനോട് പാപമോ ചനം തേടുകയും ചെയ്യണമെന്ന് അല്ലാഹു നമ്മോട് കല്‍പ്പിക്കുകയാണ്.വേറെ ചിലര്‍ ഒന്നും പറയാതെ മൗനം അവലംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോള്‍ അദ്ദേഹം എന്നോട്: 'അങ്ങനെത്തന്നെയാണോ താനും പറയുന്നത്– ഇബ്നു അബ്ബാസേ?!' എന്ന് ചോദിച്ചു. 'അല്ല' എന്ന് ഞാന്‍ പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു: 'താന്‍ എന്തുപറയുന്നു?' അപ്പോള്‍ ഞാന്‍ ഇങ്ങനെ മറുപടി പറഞ്ഞു: 'അത് റസൂല്‍ തിരുമേനി ﷺ യുടെ ആയുഷ്കാലാ വധി അറിയിച്ചുകൊടുത്തതാണ്. അതായത്, അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായവും വിജയവും വന്നാല്‍ അത് നിന്റെ അവധിയുടെ അടയാളമാണ്. അപ്പോള്‍ നിന്റെ റബ്ബിനെ സ്തുതി

(*) നബി ﷺ യുടെ പ്രിയപ്പെട്ട പിതൃവ്യപുത്രനും, ക്വുര്‍ആനെ സംബന്ധിച്ച് കൂടു തല്‍ അറിയുന്ന ദേഹവുമാണെന്ന് നിങ്ങള്‍ക്കറിയാമല്ലോ. ആ നിലക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചെറുപ്രായം ഗൗനിക്കപ്പെടേണ്ടതില്ല എന്ന് സാരം. നബി തിരുമേനി ﷺ ചരമം പ്രാപി ക്കുമ്പോള്‍ അദ്ദേഹത്തിന് ഏറെക്കുറെ 13 വയസ്സ് മാത്രമേ പ്രായമുണ്ടായിരിക്കയു ള്ളു.

ച്ചുകൊണ്ട് നീ 'തസ്ബീഹ്' നടത്തുകയും, അവനോട് പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക (എന്ന് താൽപര്യം)'. ഇത് കേട്ടപ്പോൾ ഉമർ (റ) പറഞ്ഞു: 'താൻ പറയുന്നതല്ലാതെ അതിൽനിന്ന് ഞാനും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.' (ബു.)

ഈ സൂറത്തിൽ അടങ്ങിയ സൂചനയാണ് ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത്. വേറെയും പല സംഗതികളും ഈ ഹദീഥിൽനിന്ന് ഗ്രഹിക്കുവാനുണ്ട്. നമ്മുടെ സന്ദർഭം അതല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ആ വിവരണത്തിന് ഇവിടെ മുതിരുന്നില്ല. ഈ സൂറത്ത് അവതരിച്ചപ്പോൾ, റസൂൽ തിരുമേനിﷺ قدنعيت الى نفسى (എനിക്ക് എന്റെ മരണവാർത്ത അറിയിക്കപ്പെട്ടു.) എന്ന് പറഞ്ഞതായി അഹ്മദും ബൈഹക്വീയും (റ) രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുമുണ്ട്. ഈ സൂറത്തിന് سورة التوديع (യാത്ര അയപ്പിന്റെ അദ്ധ്യായം) എന്നും പേർ പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് ഇതുകൊണ്ടാണ്.

ബുഖാരി, മുസ്‌ലിം (റ) മുതലായവർ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു ഹദീഥിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: 'ക്വുർആന്റെ താൽപര്യം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് (ഈ സൂറത്തിലെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം) റുകൂഇലും, സുജൂദിലും വളരെ പ്രാവശ്യം നബിﷺ ഇങ്ങനെ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു: سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْلِى (ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവേ, നിന്നെ സ്തുതിക്കുന്നതോടൊപ്പം നിനക്ക് ഞാൻ സ്തോത്രകീർത്തനം ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവേ, എനിക്ക് പൊറുത്ത് തരേണമേ!)' റസൂൽﷺ അവിടുത്തെ അവസാനകാലത്ത് سبحان الله و بحمده استغفر الله و أتوب إليه (അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിക്കുന്നതോടൊപ്പം ഞാൻ അവന് സ്തോത്രകീർത്തനം ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവിനോട് ഞാൻ പാപമോചനം തേടുകയും, അവങ്കലേക്ക് ഞാൻ പശ്ചാത്തപിച്ച് മടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു) എന്ന് അധികം പറയാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ആഇശഃ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി അഹ്മദും (റ) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. നബിﷺയുടെ അവസാനകാലത്ത് അവിടുന്ന് നിൽക്കുമ്പോഴും, ഇരിക്കുമ്പോഴും, വരുമ്പോഴും പോകുമ്പോഴുമെല്ലാം തന്നെ سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ എന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നുവെന്ന് ഉമ്മുഹാനീ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി മുസ്‌ലിമും (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു. മുമ്പില്ലാത്ത ഈ പതിവിന് കാരണം ചോദിച്ചപ്പോൾ, ഈ സൂറത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചഅടയാളം കണ്ടതുകൊണ്ടാണെന്ന് തിരുമേനി മറുപടി പറഞ്ഞതായും ആ രണ്ട് ഹദീഥുകളിലും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

نحمد الله ونستغفره ونتوب اليه

وله المنه والفضل